

SỐ 605

KINH THIỀN HÀNH PHÁP TƯỞNG

Hán dịch: Đời Hậu Hán, Tam tạng An Thế Cao.

Nghe như vầy:

Một thời, Đức Phật du hóa tại khu vườn rừng Kỳ-đà Cấp cô độc thuộc nước Xá-vệ. Phật bảo các Tỳ-kheo, chúng Tỳ-kheo đều lắng nghe lời dạy của Đức Phật. Phật dạy:

–Nếu chỉ trong một khoảnh khắc, quán xét về tưởng chết, suy nghĩ tất cả nếu có thân đều phải chết, gọi là tinh tấn thực hành thiền định. Làm đúng như lời Đức Phật dạy, không phải là kẻ ngu si chỉ biết nhận thức ăn của người trong nước bối thí, huống nữa là thực hành nhiều.

Nói tóm lại, nếu nhớ nghĩ về tưởng bất tịnh, dơ uế, tưởng ăn uống, tưởng tất cả thế gian không có gì an vui, tưởng về vô thường, tưởng vô thường là khổ, tưởng về khổ chẳng phải là thân, tưởng chẳng phải thân là không, tưởng xa lìa, tưởng từ bỏ dâm, tưởng diệt hết, tưởng vô ngã.

Quán tưởng thây chết là thức ăn của các loài trùng.

Quán tưởng máu huyết chảy ra.

Quán tưởng thây chết sinh trưởng.

Quán tưởng thây bầm tím hư nát.

Quán tưởng mùi hôi của thịt bị thối rữa.

Quán tưởng về tóc rụng, thịt tan.

Quán tưởng tất cả trói buộc đều được mở ra.

Quán tưởng đốt xương tan hoại.

Quán tưởng xương biến thành màu đỏ, trắng, khô đen cũng như màu chim cưng.

Quán tưởng về xương mục nát làm tro.

Quán tưởng về thế gian không có chỗ hương vè.

Quán tưởng về thế gian không bền chắc.

Quán tưởng về thế gian là xa lìa.

Quán tưởng về thế gian là tối tăm.

Quán tưởng về thế gian khó nhẫn chịu.

Quán tưởng đồi là uổng phí không thuận hợp.

Quán tưởng đồi là tai họa đáng lo sợ nên nhảm chán.

Quán tưởng Niết-bàn là chỗ quay về của tất cả thế gian.

Này các Tỳ-kheo! Nếu trong một khoảnh khắc, tư duy nhớ nghĩ về những việc của các tưởng này đều là tinh tấn thực hành, làm đúng lời dạy của Đức Phật, không phải là kẻ ngu si chỉ biết nhận thức ăn của người bối thí, huống nữa là có khả năng thực hành

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẶNG KINH

nhiều, cho nên có thể nhớ nghĩ thực hành tưởng về các pháp.

Phật thuyết giảng kinh này xong, tất cả Tỳ-kheo đều hoan hỷ thọ trì.

